

RECHTSORDNUNGEN

Richtlinien für die Pastoral
mit Katholiken anderer Muttersprache
in den Seelsorgeeinheiten
der Diözese Rottenburg-Stuttgart

Richtlinien
KABI 2008, S. 253 ff

kroatisch

Amtliche Übersetzung
Rechtsverbindlichkeit besitzt nur der deutsche Text

Herausgeber:	Bischöfliches Ordinariat der Diözese Rottenburg-Stuttgart
Gestaltung des Umschlags:	Christoph Lang, Studio für Buch- und MedienDesign, Rottenburg
Umschlagdruck:	Druckerei Maier, Rottenburg
Druck:	Bischöfliches Ordinariat Zentrale Verwaltung Hausdruckerei
Bestelladresse:	Bischöfliches Ordinariat Expedition Postfach 9, 72101 Rottenburg a.N. Fax 07472 169-561

Predgovor

Prije tri godine u našoj dijecezi ustanovljena je prva od ukupno 98 zajednica katolika drugih materinjih jezika. Otada je mnogo odgovornih ljudi u tim zajednicama, u mjesnim crkvenim zajednicama i u dekanatima obavilo vrijedan pionirski posao. Trebalo je pronaći načine na koje bi mogla uspjeti suradnja između crkvenih zajednica i novoosnovanih zajednica na materinjem jeziku, sa stajališta različitoga kulturnoga i religioznoga podrijetla i različito usađenih oblika religioznosti.

Od srca želim zahvaliti svima, koji su se upustili u posao oko ovoga novog koncepta interkulturalnog pastoralna Suosjećanjem, strpljivošću i izdržljivošću u svojim ste mnogobrojnim susretima i razgovorima pokušavali razjasniti pastoralna, organizacijska i financijska pitanja i pronaći rješenja za nastale poteškoće.

Na temelju ovih iskustava bilo je moguće ocijeniti i proširiti *Smjernice za pastoral s katolicima drugih materinjih jezika u pastoralnim jedinicama dijeceze Rottenburg-Stuttgart*, koje su preliminarno izdane 2005. godine. Predstojeće smjernice čine obvezujući pravni okvir za daljnju suradnju između crkvenih zajednica i zajednica za katolike koji govore drugim materinjim jezikom.

Iako je početak bio dobar, pred nama leži još mnogo etapa, No, dosadašnja nas iskustva ohrabruju, da, korak po korak, nastavimo ići ovim putem. Već sam u prošlim godinama kroz mnoge susrete mogao vidjeti i doživjeti da je raznolikost kultura i nacionalnosti vrlo vrijedno blago koje obogaćuje i obdaruje crkveni i duhovni život naše dijeceze.

Nadam se, i svima nam želim, da u susretima s ljudima uvijek iznova zaživi Radosna vijest koju nam je Isus Krist povjerio i naložio da je širimo – svima nama, bez obzira na podrijetlo, jezik ili nacionalnost.

Dr. Gebhard Fürst,
Biskup biskupije Rottenburg-Stuttgart

**Smjernice
za pastoral s katolicima drugog materinjeg jezika u pastoralnim
jedinicama dijeceze Rottenburg-Stuttgart**

Osnovne postavke	5
1. Zajednica za katolike drugog materinjeg jezika	7
1.1 Osnivanje	7
1.2 Pravni oblik	7
1.3 Pripadnost	7
1.4 Pastoralno vijeće	8
1.5 Suradnja s drugim zajednicama u pastoralnoj jedinici	9
1.6 Sudjelovanje u gremijima	10
1.7 Uvrštavanje u nadležnu zajednicu	10
1.8 Financijska potpora dijeceze	10
1.9 Potreba za prostorom	11
1.10 Prikupljena sredstva	11
1.11 Sveobuhvatno pastoralno djelovanje	12
1.12 Stan svećenika	12
2. Svećenici, đakoni i pripadnici redova u zajednicama za katolike drugog materinjeg jezika	12
2.1 Primanje u službu, premještaj, otpust	12
2.2 Pravni status	13
2.3 Prava	14
2.4 Obveze	16
2.5 Jurisdikcija	17
3. Stalno zaposleni i zaposleni na skraćeno radno vrijeme u zajednici za katolike drugog materinjeg jezika	18
4. Obveze dijeceze	20
5. Očekivanja od svih odgovornih u crkvenim zajednicama pastoralne jedinice	21

Smjernice za pastoral s katolicima drugog materinjeg jezika u pastoralama dijeceze Rottenburg-Stuttgart

Biskup je 17. rujna 2008. dekretom br. A 2241 nakon što je saslušao mišljenje Svećeničkog vijeća dijeceze i uz njegovo sudjelovanje sukladno čl. 1., st. 2. Statuta Svećeničkoga vijeća dijeceze Rottenburg-Stuttgart te nakon što je saslušao Vijeće dijeceze sukladno čl. 1. Statuta Vijeća dijeceze Rottenburg-Stuttgart donio sljedeću uredbu koja stupa na stupa 1. siječnja 2009. godine. Smjernice donesene 9.3.2005. dekretom br. A 567 ovime prestaju vrijediti.

U predstojećim smjernicama riječ je o posebnom uređenju u smislu čl. 3., st. 2., 2. rečenica KGO kojim vodstvo regulira vođenje, zadaće i način rada zajednica za katolike drugog materinjeg jezika.

Osnovne postavke

„Novom se Božjem narodu pozivaju svi ljudi. Stoga taj narod mora ostati jedan i jedinstven i širiti se preko granica svijeta i kroz sva vremena... Ovo kozmopolitsko svojstvo koje odlikuje Božji narod, Gospodinov je dar... Snagom ovog katoliciteta donose njegovi pojedini dijelovi svoje vlastite darove ostalim dijelovima i cijeloj crkvi, tako da cjelina i pojedini dijelovi jačaju iz svega, što zajedništvo drži skupa i djeluju zajedno prema punini u jedinstvu. „ (LG 13)

Već više od 50 godina praksa je dijeceze Rottenburg-Stuttgart da se na poseban način stavi na stranu migranata i pomogne im da u našoj dijecezi pronađu dom. Katolici drugog materinjeg jezika u svoju novu domovinu donose svoje podrijetlo, svoj kulturni i religijski identitet, oblike pobožnosti i svoja svjedočanstva vjere.. To je vrijedno obogaćenje i pomaže našoj mjesnoj Crkvi doživjeti temeljnu strukturalnu dimenziju katoličke Crkve: obuhvatiti cijeli svijet i povezivati narode.

Povezivati raznolikost kulturnih i religijskih obilježja na način da se katolička Crkva može prepoznati u njihovoj raznolikosti i u njihovoj jedinstvenosti, ostaje zadatkom i izazovom naše mjesne Crkve. Danas 11% katolika u dijecezi Rottenburg-Stuttgart dolazi iz više od 160 zemalja.

„Migracija nudi pojedinačnim mjesnim Crkvama priliku za preispitivanje

vlastitog katoličanstva koje se ne sastoji samo u primanju različitih naroda, već prije svega u tome da se između ovih etničkih skupina stvori zajedništvo. Etnički i kulturni pluralizam u Crkvi ne predstavlja situaciju koju treba trpjeti jer je prolazna, već jednu njoj svojstvenu strukturalnu dimenziju. Jedinstvo Crkve ne počiva na zajedničkom podrijetlu i zajedničkom jeziku, već na Duhovskim događanjima koje sažima ljude različitih nacija i različitih jezika u jedan jedini narod i na taj način svima daruje vjeru u istoga Gospodina i poziva ih prema istoj nadi.“ (Papinsko pastoralno vijeće za migrante i ljude na putovanju, Instrukcija *Erga migrantes caritas Christi* (Kristova ljubav prema migrantima) od 3. svibnja 2004., br. 103 (Objave Apostolske Stolice 165).

Stoga se dijeceza Rottenburg-Stuttgart odlučila na put koji treba biti put zajedništva, koji treba biti *communio*. U takvom se procesu se nastoji, živjeti i njegovati vlastiti kulturni i religiozni identitet u skladu s vlastitim podrijetlom. U tu je svrhu nužno vlastito predstavljanje u obliku vlastite zajednice s vlastitim vodstvom; isto tako ove zajednice trebaju za svoje susrete vlastite prostorije.

Osim toga potrebni su i susreti između domaćeg stanovništva i migranata, pri čemu se drugi doživljava kao drugi i u svom se vlastitom obliku izražavanja i vjerovanja uzima za ozbiljno i cijeni. U tu je svrhu potrebno stvoriti obvezujuće strukture i mjesta sastajanja.

Vlastiti prostori i prostorije za sastanke dva su strukturno zadana pola u čijem se djelatnom polju razvijaju obvezujući međusobni odnosi na putu prema interkulturalnoj pastoralnoj suradnji. Pastoral na materinjem jeziku stoga ne smije biti isključivo orijentiran na domovinu, štoviše, mora migrantima pomoći da se ovdje u Njemačkoj snađu, da ih se prihvati, i da se ovdje osjećaju kao kod kuće.

Ono što se sa zajednicama i u zajednicama za katolike drugog materinjeg jezika događa i razvija u suradnji s crkvenim zajednicama u dušobrižničkim jedinicama, dio je otvorenoga procesa u čijem se tijeku nove zajednice mogu osnivati ili postojeće raspuštati.

Obvezujuća osnova ovoga razvoja su dijecezanski pastoralni koncepti i odgovarajući pravni okvir koji – polazeći od zaključaka dijecezanske sinode Rottenburg-Stuttgart iz 1985./86. – trebaju omogućiti da svaka zajednica sve više postaje „nositeljem pastoralne brige“.

1. Zajednica za katolike drugoga materinjeg jezika

1.1 Osnivanje

Za katolike s drugim državljanstvom može se sukladno njihovoj jezičnoj skupini osnovati zajednica za katolike drugoga materinjeg jezika. Takve zajednice osniva biskup i one su pod njegovim najvišim vodstvom (usp. čl. 3. KGO).

Pretpostavke za osnivanje su

- zajednica katolika koji imaju isto državljanstvo odn. jedne jezične skupine koja je i svojom veličinom sposobna za osnivanje zajednice. Područje zajednice obuhvaća u pravilu dušobrižničku jedinicu u kojoj ju je osnovao biskup;
- izabrano pastoralno vijeće sukladno KGO;
- vodstvo zajednice od strane svećenika koji je nadležan za tu zajednicu.

Zajednica dobiva ime zaštitnika.

1.2 Pravni oblik

Zajednica za katolike drugog materinjeg jezika ima pravni oblik *missio cum cura animarum* sukladno PMC 33, čl. 2. (usp. i čl. 3., st. 2. KGO). Ona nije tijelo javnog prava.

Zajednicama pravnoga oblika *missio cum cura animarum* može se sukladno c. 516 čl. 1. CIC priznati status kvazi-župe.

1.3 Pripadnost

Katolici koji imaju drugo državljanstvo pripadaju sukladno svojoj jezičnoj skupini u zajednicu za katolike drugog materinjeg jezika na čijem se području nalazi njihovo prebivalište ili, ako nemaju prebivalište, onda njihovo uobičajeno boravište (usp. čl. 5., st. 4. KGO). Svrha i trajanje boravka nisu važni („Nemo est“ IV br. 33, čl. 2.). Pripadnost crkvenoj zajednici prebivališta ostaje netaknuta.

Sukladno PMC 39,3 član zajednice za katolike drugog materinjeg jezika može sam birati, hoće li se za primanje sakramenata, uključujući i sakrament ženidbe, obratiti župniku svoje zajednice za katolike drugoga materinjeg jezika ili župniku crkvene zajednice (opcijsko pravo).

Izjavom o istupanju iz katoličke Crkve (čl. 26. Zakona o crkvenom

porezu) gube se sva prava koja proizlaze iz članstva, a postoje prema propisima o crkvenim zajednicama i predstojećim smjernicama (usp. čl. 5., st. 6. KGO).

1.4 Pastoralno vijeće

U svakoj zajednici katolika drugoga materinjeg jezika osniva se pastoralno vijeće. To vijeće zajedno sa župnikom snosi odgovornost za život zajednice sukladno člancima 16.-28., 31., 34., 35., 37.-59. KGO, ako to ne sprječavaju nikakve druge odredbe, primjerice u pogledu zastupanja u pravnim poslovima. (usp. 1.7).

Izbor pastoralnoga vijeća vrši se u istom turnusu kad i izbor vijeća crkvene zajednice. Vrijede svi propisi Zakona o crkvenim zajednicama na odgovarajući način, osim čl. 21., st. 1., 2. rečenica, i čl. 24., st. 1 b) KGO: udio članova izabranih prema čl. 24., st. 1 b) KGO smije iznositi najviše 1/3 umjesto najviše 1/6 ukupnog broja. Inače vrijede odredbe iz Pravilnika za izbor vijeća crkvenih zajednica i pastoralnih vijeća.

1.5 Suradnja s drugim zajednicama u pastoralnoj jedinici

Jedna od važnih zadaća vijeća u dušobrižničkoj jedinici je poticanje zajedništva među nacionalnostima i jezičnim skupinama. Odgovorne osobe u crkvenim zajednicama i zajednicama za katolike drugog materinjeg jezika stoga nastoje da jedni druge što bolje upoznaju, da cijene različite kulturne i religijske tradicije i oblike pobožnosti i shvaćaju ih ozbiljno kao obogaćenje svjetske Crkve, kako bi u dušobrižničkoj jedinici pastoralno sve tješnje surađivali. Zajednice u dušobrižničkoj jedinici izmjenjuju se u pogledu moguće zajedničke prakse prvog uvođenja u sakramente pokore, euharistije i sv. Potvrde (usp. Zaključke dijecezanske sinode Rottenburg-Stuttgart 1985./86., dio II., 78).

U zajedničkoj odgovornosti za sve ljude u župama dušobrižničke jedinice zajednice za katolike drugoga materinjeg jezika i crkvena zajednica dušobrižničke jedinice sklapaju sporazum o kooperaciji, kojim se utvrđuje suradnja u važnim pastoralnim područjima. To ne utječe na aktualnu samostalnost i identitet zajednica (usp. čl. 1 i 3 KGO).

Poseban pastoralni izazov zajednice za katolike drugoga materinjeg jezika leži u tome da bude otvorena za manje skupine svojih sunarodnjaka ili za pojedince koji žive u dušobrižničkim jedinicama, u kojima nema vlastitih zajednica za katolike njihova materinjega

jezika.

1.6 Sudjelovanje u gremijima

Zajednice za katolike drugoga materinjeg jezika odašilju dva/dvije na izborima izabrana/e zastupnika/ce s pravom glasa u vijeće dijeceze (usp. čl. 2., st. 1. br. 8 Statuta vijeća dijeceze).

I u vijeće dekanata također odašilju zastupnika/cu sukladno čl. 15., st. 1. br. 2 DekO. Jedna te ista osoba ne može istovremeno zastupati i vijeće crkvene zajednice i pastoralno vijeće. U takvom slučaju izabrana osoba odlučuje za koga će preuzeti zastupanje. Po potrebi osoba koja je izabrana kao zamjenik/ca, mora zauzeti svoje mjesto..

U zajednički odbor dušobrižničke jedinice pastoralno vijeće odašilje na osnovu izbora isti broj zastupnika/ca kao i svaka druga zajednica dušobrižničke jedinice. Njihovi zamjenici/ce također se biraju na izborima (usp. čl. 10., st. 2 br. 1 b) KGO).

Ako se jedna dušobrižnička jedinica poklapa s crkvenom zajednicom, odbor koji vodi poslove cjelokupne crkvene zajednice preuzima zadaće zajedničkog odbora (čl. 10., st. 3. KGO). U tim slučajevima se sastav upravnoga odbora određuje prema čl. 10., st. 2. br. 1 b) KGO. Predstavnici/ce zajednica za katolike drugoga materinjeg jezika tako pripadaju upravnom odboru u raspravama o predmetima zajedničkog odbora kao članovi i pozivaju se na sastanke, kada se raspravlja o tim točkama..

U cjelokupnoj crkvenoj zajednici s više dušobrižničkih jedinica za pitanja zajednica za katolike drugih materinjih jezika mjesto za kontakt je dotična nadležna zajednica odn. preko zajedničkog odbora odgovarajuća dušobrižnička jedinica. Pitanja koja nadležna zajednica ili dušobrižnička jedinica sama ne može riješiti, moraju se iznijeti preko predstavnika/ca zajednice, odn. predstavnika/ca crkvene zajednice dušobrižničke jedinice u upravnom odboru ili u vijeću cjelokupne crkvene zajednice. Za njihovo rješavanje moraju se pozvati predstavnici/ce te zajednice za katolike drugoga materinjeg jezika kao savjetodavni sudionici/ce. (čl. 48., st. 1. KGO).

1.7 Uvrštavanje u nadležnu zajednicu

Budući da zajednica za katolike drugoga materinjeg jezika nije osoba javnoga prava (usp. 1.2), ona se u dogovoru sa svima sudionicima na

licu mjesta dodjeljuje jednoj od crkvenih zajednica svoje dušobrižničke jedinice ili cjelokupne crkvene zajednice. Ta crkvena zajednica, odn. cjelokupna crkvena zajednica je prema državnom pravu kao nadležna zajednica nositelj prava za tu zajednicu katolika drugoga materinjeg jezika.

1.8 Financijska potpora dijeceze

Zajednica za katolike drugoga materinjeg jezika od dijeceze dobiva za svoje osnovne zadaće dostatna financijska sredstva. O raspolaganju tim sredstvima kao i o daljnjim prihodima odlučuje pastoralno vijeće samostalno u okviru proračuna (usp. čl. 68. KGO); taj proračun je dio proračuna nadležne župe.

Nadležna župa dobiva od dijeceze primjerenu naknadu (potpora za dodatne troškove infrastrukture) za izdatke, koji nastaju redovitom upotrebom njezinih ustanova i prostorija kao i za zaposleno osoblje,.

Ako u nadležnoj zajednici usprkos novčanoj potpori nastanu financijske poteškoće, onda je potrebna preraspodjela davanja u dušobrižničkoj jedinici odn. dekanatu. To treba riješiti u dogovoru s tim zajednicama.

Financijske potpore za osnovne potrebe i za dodatne troškove infrastrukture određuju se prema veličini zajednice prema sljedećem planu:

1 – 500 katolika
501 – 1.000 katolika
1.001 – 2.000 katolika
2.001 – 3.000 katolika
3.001 – 4.000 katolika
4.001 – 5.000 katolika
5.001 – 6.000 katolika
6.001 – 7.000 katolika

Za troškove tajnica župnoga ureda tih zajednica određuje se dodatan iznos prema broju sati na koji tjedno postoji pravo..

U manjim zajednicama, čije se područje proteže preko cijele dijeceze, jamči se minimalni iznos za njihove potrebe neovisno o ovom stupnjevanju..

Ako neka zajednica za katolike drugoga materinjeg jezika zbog pada

broja katolika dospije u nižu grupu potpore, tada joj se za razdoblje od dvije godine dodjeljuje polovica iznosa razlike kao financijska potpora.

Visinu sredstava za osnovnu opremu i dodatne troškove infrastrukture određuje vijeće dijeceze. Prilagodba slijedi sukladno dopunjavanju osnovnih podataka o troškovima osoblja i materijalnim troškovima u proračunu dijeceze.

1.9 Potreba za prostorom

Zajednicama za katolike drugih materinjih jezika moraju se na osnovu obvezujućih dogovora dati na korištenje crkve, kapelice, zgrade zajednice i poslovne prostorije u skladu s priznatim dijecezanskim kriterijima, i to prema mogućnosti u jednoj zajednici. Za to se brine nadležna zajednica zajedno s ostalim crkvenim zajednicama u dušobrižničkoj jedinici.

Crkve u crkvenoj zajednici katolici drugih materinjih jezika smiju koristiti bez naknade. Ostale prostorije (kao što su zgrade zajednice i grupne prostorije) moraju im se dati na korištenje pod istim uvjetima kao i drugim skupinama u crkvenoj zajednici.

1.10 Kolekte / Prikupljena sredstva

Prikupljanje sredstava na razini dijeceze i milodari moraju se trošiti sukladno dijecezanskom planu korištenja prikupljenih sredstava.

Ostatak crkvenih milodara ulazi u proračun zajednice za katolike drugih materinjih jezika za vlastito poslovanje. Ona zajednici u kojoj se obavljaju njena misna slavlja, za troškove liturgije daje iznos u visini od 25% redovnih crkvenih milodara. U iznimnim slučajevima može se dogovoriti i manji udio.

Zajednica za katolike drugoga materinjeg jezika isto tako prikuplja i sredstva za predstojeće investicije prema načelima koja su uobičajena u crkvenoj zajednici.

1.11 Sveobuhvatno pastoralno djelovanje

Dosadašnje pastoralno djelovanje u različitim odborima dijeceze pojedinačnih jezičnih skupina (kao npr. pastoral za mladež, žene i obitelj) mora se osigurati i dalje razvijati kroz suradnju nadležnih glavnih

odjela biskupskoga ordinarijata. Financijski to treba osigurati i preko dijeceze i preko proračuna zajednica za katolike drugih materinjih jezika. Pritom se posebno potiču interkulturalni projekti.

1.12 Stan svećenika

Nadležna zajednica mora se pobrinuti da se svećeniku osigura stan. Ako se za brigu nad zajednicom katolika drugoga materinjeg jezika zaposli svećenik, tada dijeceza plaća nastale troškove stanovanja.

2. Svećenici, đakoni i pripadnici redova u zajednicama za katolike drugoga materinjeg jezika

2.1 Primanje u službu, premještaj, otpust

2.1.1 Biskup imenuje svećenike, đakone i pripadnike redova za pastoral s katolicima drugih materinjih jezika u dijecezi Rottenburg-Stuttgart.

2.1.2 Primanje u službu odvija se sukladno proceduri koju je ustanovila Njemačka biskupska konferencija uz uključenje nacionalnog koordinatora koji je nadležan za odgovarajuću nacionalnost, odn. jezičnu skupinu i kojeg je imenovala Njemačka biskupska konferencija na prijedlog domovinske crkve, kao i nacionalnog direktora Njemačke biskupske konferencije zaduženog za dušobrižništvo nad strancima.

Najmanje 3 mjeseca prije planiranog primanja u službu koordinator i nacionalni direktor predstavljaju kandidata biskupu dijeceze Rottenburg-Stuttgart. Potvrda Biskupske konferencije zemlje podrijetla sadrži izraziti pristanak *ordinarius proprius* za poslanoga svećenika, kao i njegov *curriculum vitae*. V. glavni odjel 'Pastoralno osoblje' dijeceze Rottenburg-Stuttgart predaje biskupu/poglavaru reda zemlje podrijetla formular s osobnim podacima i obrazac kojim se on izjašnjava o osobi predloženog svećenika. Čim pristignu ove izjave, održava se prvi razgovor kojim se osoba predstavlja. Odluka o primanju u službu dostavlja se pismenim putem.

Nacionalni direktor i nacionalni koordinator pismeno se informiraju o zaprimanju u službu. Dijeceza obvezuje svećenika u skladu s njegovim osobnim predispozicijama na posebne mjere koje su potrebne za uvođenje u rad; dobro znanje njemačkoga jezika osnovna je

pretpostavka za službu u dijecezi Rottenburg-Stuttgart.

2.1.3 Pravovremeno prije premještaja unutar dijeceze slijedi dogovor biskupskoga ordinarijata s dotičnim svećenikom, nadležnim dekanom, predsjedavajućim zajedničkoga odbora dušobrižničke jedinice i nadležnim koordinatorom za tu nacionalnost odn. jezičnu skupinu. Informira se nacionalni direktor. Ako vodstvo reda namjerava premjestiti članove reda, koji su u službi u dijecezi Rottenburg-Stuttgart, tada se sukladno ugovoru vodstvo dijeceze mora obavijestiti barem 3 mjeseca prije planiranoga premještaja.

2.1.4 Zahtjev za otpust iz službe dijeceze Rottenburg-Stuttgart mora se 3 mjeseca prije podnijeti biskupu od strane *ordinarius proprius* kao i nacionalnog koordinatora. Dekan i predsjedavajući zajedničkoga odbora moraju se informirati o zahtjevu.

Prije otpusta na zahtjev biskupa dijeceze Rottenburg-Stuttgart slijedi saslušanje dotičnog svećenika, predsjedavajućega zajedničkoga odbora dušobrižničke jedinice i dekana, kao i koordinatora nadležnog za tu nacionalnost odn. jezičnu skupinu. Informira se *ordinarius proprius*.

2.2 Pravni status

2.2.1 Svećenici za zajednice katolika drugih materinjih jezika ostaju inkardinirani u svojoj izvornoj dijecezi; članovi reda ostaju članovi svoje redovničke zajednice. Za vrijeme službe u zajednicama za katolike drugoga materinjeg jezika ti se svećenici moraju pridržavati naputaka biskupa dijeceze Rottenburg-Stuttgart (PMC 37).

2.2.2 Biskupski nadzor preuzima voditelj V. glavnoga odjela V 'Pastoralno osoblje'; neposredni nadzor obavlja dekan. To vrijedi i za svećenike koji pripadaju izuzetoj redovničkoj zajednici (usp. čl. 95. KGO).

2.2.3 Za vrijeme službe u dijecezi Rottenburg-Stuttgart svećenici za katolike drugog materinjeg jezika pripadaju prezbiteriju dijeceze i dekanskom kaptolu svoga mjesta službe. Prilikom izbora dekana voditelji zajednice za katolike drugoga materinjeg jezika u dekanatu svoga mjesta službe imaju aktivno i pasivno biračko pravo, vikari i župni vikari samo aktivno biračko pravo.. Kao voditelj zajednice za katolike drugih materinjih jezika svećenik je administrator s titulom župnika.

Kao župnik može biti postavljen i za predsjedavajućega zajedničkoga odbora svoje dušobrižničke jedinice.

Svećenici mogu djelovati u najviše dvije zajednice za katolike drugoga materinjeg jezika kao voditelji. Mjesto službe određuje se dekretom o imenovanju.

2.2.4 Što se tiče plaće i stana, uredovnih prostorija, nabave automobila, nadoknade putnih troškova, zahtjeva za odmor, obrazovanje itd. za župnike zajednica za katolike drugih materinjih jezika vrijede iste odredbe kao i za svećenike dijeceze.

Za pripadnike redova osim toga vrijede i odredbe iz zaključenih ugovora s redom.

2.2.5 Sa svećenicima za katolike drugih materinjih jezika se u pogledu zdravstvenoga i mirovinskoga osiguranja prije početka službe provjeravaju njihovi postojeći uvjeti osiguranja i određuju dužni iznosi za doprinose za vrijeme službe u dijecezi Rottenburg-Stuttgart. Za socijalno osiguranje (osiguranje od bolesti, za njegu i u slučaju nezgode) i za mirovinsko osiguranje vrijede zakonski i posebni propisi dijeceze. Za pripadnike redova osim toga vrijede i ugovori koji su sklopljeni s redom.

2.3 Prava

2.3.1 Voditelj zajednice za katolike drugih materinjih jezika jednak je ustoličenom župniku. Njegova je nadležnost vezana za osobe i područje, tj. odnosi se samo na članove njegove zajednice. Njegove ovlasti kumulirane su s onima župnika (PMC 39, 3).

2.3.2 Voditelj zajednice za katolike drugoga materinjeg jezika ima pravo krstiti i može vjernicima svoje nacionalnosti odn. jezične skupine u smrtnoj opasnosti dati sakrament svete potvrde.

2.3.3 Posjeduje redovnu jurisdikciju ispovjedi (c. 968 CIC) i ima punomoć, unutar granica njemu povjerena područja uz pridržavanje posebnih propisa pravovaljano sklapati brakove, kada barem jedan od partnera, odn. u slučaju brakova miješanih vjera katolički partner pripada njegovoj nacionalnosti odn. jezičnoj skupini. Ovlašten je dati dozvolu za sklapanje braka između pripadnika miješanih vjera kao i odustati od zaruka ako za to postoje zakonske pretpostavke. Moguća

je subdelegacija u okviru kanonskih odredbi.

Za osobe sa španjolskim državljanstvom vrijedi sljedeća odredba: Crkveno vjenčanje španjolskih parova bez prethodnoga vjenčanja kod matičara vrijedi u njemačkom i u španjolskom pravnom području samo onda, ako je vjenčanje obavio svećenik kojeg je za to posebno ovlastio španjolski diplomatski predstavnik.

2.3.4 Svećenici za katolike drugog materinjeg jezika izabiru između sebe dva predstavnika u svećeničkom vijeću s pravom glasa. Oba predstavnika su istodobno i članovi vijeća dijeceze s pravom glasa (čl. 2., st. 1. br. 3 Statuta vijeća svećenika dijeceze).

Svećenici i pastoralni suradnici/ce talijanskih i hrvatskih zajednica za katolike drugog materinjeg jezika biraju iz redova svećenika predstavnika i njegovog zamjenika. Predstavnik predsjedava dijecezanskom konferencijom svih svećenika, đakona i pastoralnih radnika svoje nacionalnosti odn. jezične skupine, koji djeluju u zajednicama za katolike drugog materinjeg jezika.

Osim predstavnika i njegovog zamjenika na konferenciji dijeceze se biraju i jedan laički predstavnik/ca i njegov zamjenik/ca. Oni zajedno s predstavnikom i njegovim zamjenikom sudjeluju u upravnoj strukturi konferencije dijeceze. Mandat iznosi tri godine.

Svećenici i pastoralni suradnici/ce ostalih zajednica za katolike drugog materinjeg jezika biraju iz redova svećenika jednog predstavnika i njegovog zamjenika. Predstavnik predsjedava dijecezanskom konferencijom svih svećenika, đakona i pastoralnih radnika, koji djeluju u ostalim zajednicama za katolike drugog materinjeg jezika. Osim predstavnika i njegovog zamjenika na konferenciji dijeceze se biraju i jedan laički predstavnik/ca i njegov zamjenik/ca. Oni zajedno s predstavnikom i njegovim zamjenikom sudjeluju u upravnoj strukturi konferencije dijeceze. Mandat iznosi tri godine.

Tri predstavnika su članovi dekanske konferencije dijeceze Rottenburg-Stuttgart.

2.4 Obveze

2.4.1 Kanon pastoralnih obveza svećenika sukladno cc. 528. i 529. CIC vrijedi neograničeno za svećenike svih nacionalnosti i jezičnih skupina.

2.4.2 Voditelj zajednice katolika drugoga materinjeg jezika ima kao administrator ista prava i obveze kao i župnik (usp. c. 540 čl.1 CIC).

2.4.3 Obvezatan je voditi župne knjige koje propisuje CIC (c. 535). Međutim, u crkvenim knjigama zajednica za katolike drugih materinjih jezika odgovarajući upisi se obavljaju *bez broja*.

Upisi s brojem upisuju se u knjige nadležne mjesne crkvene zajednice. U tu svrhu voditelj zajednice za katolike drugih materinjih jezika mora župniku mjesne crkvene zajednice priopćiti službene radnje koje zahtijevaju registraciju.

S druge je strane župnik mjesne crkvene zajednice obvezatan unutar svoga područja nadležnosti nad katolicima drugoga materinjeg jezika nadležnom voditelju zajednice katolika drugoga materinjeg jezika dojaviti izvršene službene radnje i ostale postupke koji zahtijevaju registraciju, kako bi se mogli napraviti unosi bez broja.

Što se tiče nadležnosti, obveze registracije, daljnjeg slanja obavijesti ili izdavanja potvrda vrijede opće važeće odredbe kao i opća praksa. Moraju se poštivati odredbe o crkvenom izvješćivanju i o crkvenoj zaštiti podataka.

Voditelj zajednice za katolike drugih materinjih jezika smije koristiti župni pečat samo uz odobrenje generalnog vikara.

2.4.4 Voditelj zajednice za katolike drugih materinjih jezika je župnik u svojoj zajednici, čiji se teritorij određuje dekretom o osnivanju (usp. i 1.1; 2.1.1; 2.2.3).

2.4.5 Župnik je po nalogu biskupa voditelj zajednice za katolike drugih materinjih jezika. On vodi zajednicu u suradnji s pastoralnim vijećem (usp. KGO čl. 18., st. 1.). Djeluje zajedno s pastoralnim vijećem u duhu zajedničke odgovornosti, motivira i aktivira što je moguće više članova zajednice za zajedničku odgovornost i suradnju (usp. čl. 1., 3., 16. do 18. KGO).

2.4.6 Katolici drugih materinjih jezika koji stanuju izvan zajednica za katolike drugih materinjih jezika, mogu se u pitanjima dušobrižništva obratiti župnicima zajednice za katolike drugih materinjih jezika. Administrativne ovlasti prilikom dodjele sakramenata ima međutim nadležni župnik zajednice mjesta stanovanja.

2.4.7 Voditelj je obvezatan izvršavati obveze u zajedničkom odboru kao i u pastoralnom timu dušobrižničke jedinice sukladno važećim

odredbama. Isto vrijedi i u slučaju njegova izbora u dekanatsko vijeće.

Ako je voditelj dviju zajednica za katolike drugih materinjih jezika, on može redovito sudjelovati u radu tijela samo jedne dušobrižničke jedinice; isto vrijedi i za sudjelovanje u radu dekanatskoga vijeća. Odluka slijedi nakon konzultacija s dekanom. U tijelima drugih dušobrižničkih jedinica mora na upit djelovati savjetodavno.

2.4.8 Unutar dušobrižničke jedinice svećenici zajednice za katolike drugih materinjih jezika moraju preuzeti i sve svećeničke zadaće u drugim zajednicama. U njihovim dekretima o imenovanju daju im se za to potrebne ovlasti.

Svećenici su suodgovorni za realiziranje ciljeva pastoralne suradnje u dušobrižničkoj jedinici.

2.4.9 Biskup može, nakon što je saslušao vijeće crkvene zajednice, pastoralno vijeće, dekana, svećeničko vijeće, kao i nakon dogovora na sjednicama Biskupskog ordinarijata svećeniku za katolike drugih materinjih jezika zajedno s vođenjem jedne zajednice njegova materinjega jezika dodijeliti i vođenje crkvene zajednice ili trajno na njega prenijeti tu zadaću.

2.5 Jurisdikcija (usporedi br. 2.1.1 i 2.1.2)

2.5.1 U zajednicama za katolike drugoga materinjeg jezika djelatni svećenici podliježu u pogledu vođenja poslova i svećeničkoga života jurisdikciji biskupa dijeceze Rottenburg-Stuttgart, čak i ako pripadaju nekoj izuzetnoj redovničkoj zajednici.

2.5.2 Neposredan nadzor nad svećenicima za katolike drugog materinjeg jezika vrši dekan (čl. 95., st. 1. KGO; vidi 2.2.2).

2.5.3 Pastoralne vizitacije s vizitacijom župnog ureda u regularnim turnusima dekanata uključuju i zajednice za katolike drugoga materinjeg jezika (čl. 95., st. 3. KGO).

3. Stalno zaposleni i zaposleni na skraćeno radno vrijeme u

zajednici za katolike drugih materinjih jezika

3.1 Sve pastoralne službe koje djeluju u zajednici za katolike drugoga materinjeg jezika (stalno i dodatno zaposleni) obuhvaćene su planom zapošljavanja u dijecezi i primjenjuju se prema potrebi.

Svećenici, đakoni i pastoralni suradnici/ce stoga od dijeceze preuzimaju poslove za sve zajednice u dušobrižničkoj jedinici; težište njihova djelovanja leži u zajednicama za katolike drugih materinjih jezika. Stručni i službeni nadzor uređuje se dijecezanskim Pravilnicima. Za ove suradnike/ce nadležan je V. glavni odjel 'Pastoralno osoblje'.

3.2 Administrativno i tehničko osoblje za zajednice za katolike drugoga materinjeg jezika zapošljava se sukladno propisima koje je u tu svrhu donijela nadležna zajednica (usp. 1.8). Pastoralno vijeće ima pravo suodlučivanja. Župnik nadležne zajednice je sukladno čl. 60., st. 2. KGO službeno nadređeni zaposlenima u crkvenoj zajednici. Prema čl. 60., st. 3. 1. rečenica KGO on može – neovisno o svojoj krajnjoj odgovornosti – prenijeti zadatke nadređene osobe na zaposlene u crkvenoj zajednici ili na druge prikladne osobe, kao i one u zajednicama katolika drugoga materinjeg jezika.

3.3 Prilikom zapošljavanja pastoralnoga osoblja mora postojati kvalifikacija „župni referent/ica“ ili „pastoralni/a referent/ica“. Za redovnice mogu se uzeti u obzir slične kvalifikacije; za zapošljavanje redovnica vrijede analogno odredbe od 2.1.2 do 2.1.4. Dijeceza obvezuje pastoralne djelatnice i djelatnike ovisno o osobnim pretpostavkama na posebne mjere za uvođenje u posao; za službu u dijecezi Rottenburg-Stuttgart osnovna pretpostavka je dobro znanje njemačkoga jezika.

Ostali odgovarajuće kvalificirani pastoralni djelatnici/ce u dušobrižničkim jedinicama mogu se djelomično opteretiti dužnostima u zajednicama za katolike drugoga materinjeg jezika.

Voditelji obrazovanja za župne referente/ice kao i pastoralne referente/ice stoga pri odabiru osoblja uzimaju u obzir sposobnost i spremnost za rad u svim zajednicama dušobrižničke jedinice.

3.4 Župnik, ostali stalno zaposleni u pastoralnim službama i počasni djelatnici potiču realizaciju dijecezanskih ciljeva povezivanja unutar vlastitih zajednica. Na tom putu potiču i prate članove zajednice. Moraju

se posredovati i njegovati kontakti te suradnja s drugim zajednicama. Obvezatno je sudjelovanje u pastoralnom timu i u zajedničkom odboru dušobrižničke jedinice..

Ako je pastoralno osoblje zaposleno za više zajednica za katolike drugih materinjih jezika, ono može redovito sudjelovati u radu tijela samo jedne dušobrižničke jedinice; isto vrijedi i za sudjelovanje u radu dekanatskoga vijeća. Odluka slijedi nakon konzultacija s nadređenim osobama. U tijelima drugih dušobrižničkih jedinica mora se na upit djelovati savjetodavno.

3.5 Posebnu odgovornost imaju pastoralni djelatnici/pastoralne djelatnice u slučaju, kada rade u zajednici katolika drugoga materinjeg jezika koji za voditelja nemaju svećenika na svom materinjem jeziku.

3.6 Budući da se pastoralno osoblje u principu zapošljava za sve zajednice jedne dušobrižničke jedinice, pastoralni djelatnici/ice jedne zajednice za katolike drugog materinjeg jezika rade sukladno dogovorima pastoralnoga tima i zajedničkog odbora u skladu s potrebom i svojim osobnim kvalifikacijama i u drugim zajednicama u dušobrižničkoj jedinici.

3.7 Sudjelovanje župnika i pastoralnih djelatnika/ica na konferencijama dijeceze (usp. 2.3.4) je obvezatno..

3.8 Glavne zadaće djelatnika u pastoralu za migrante – bilo da je riječ o svećenicima, đakonima ili stalno zaposlenim djelatnicima/ama – su:

- nepristrana ocjena situacije i uvjeta migranata, osobni kontakt, kao i spremnost svjedočiti o svom vjerskom životu;
- zaštita etničkog, kulturnog, jezičnog ili ritualnog identiteta migranata, kao i poticanje poštovanja prema kulturnom i religioznom nasljeđu migranata;
- pokretanje susreta između crkvenih zajednica za katolike drugoga materinjeg jezika. (usp. u svezi s time i: Erga migrantes caritas Christi, br. 78)

4. Obveze dijeceze

4.1 Vodeća je obveza svih glavnih odjela u Biskupskom Ordinarijatu, poticati trajno prihvaćanje procesa umrežavanja zajednica za katolike drugih materinjih jezika i crkvenih zajednica u dušobrižničkim jedinicama.

4.2 Takav proces u velikoj mjeri obilježavaju osobe. Stoga su prikladnost i spremnost s obzirom na taj proces kriterij za zapošljavanje i premještaj..

4.3 Odgovorne osobe u pastoralu za migrante trebaju posjedovati interkulturalnu kompetenciju. U tome ih podupire dijeceza odgovarajućim mjerama daljnjeg obrazovanja.

4.4 Glavni teret integracije ne može se staviti na leđa pridošle manjine. Ovaj temeljni princip istraživanja migracija crkva mora inkorporirati učenjem i djelovanjem kroz:

- senzibilizaciju crkvenih zajednica za posebnu situaciju i želje članova zajednice drugog materinjeg jezika;
- redovite zajedničke projekte daljnjeg obrazovanja stalno zaposlenih i počasnih djelatnika u dušobrižničkim jedinicama za bolje međusobno razumijevanje;
- poboljšanje jezične kompetencije kod crkvenih djelatnika i djelatnica svih jezičnih skupina s obzirom na aktualne jezike u našim zajednicama.

4.5 Interkulturalno djelovanje biskupskog ureda za mladež i BDKJ kao i drugih katoličkih udruga intenzivnije se povezuje.

4.6 Opće obvezujući pastoralno-karitativni koncept integracije dijeceze težišta stavlja na savjetovanje, praćenje i obrazovanje. U tom smislu se u zajednicama materinjeg jezika bude i jačaju kulturno-specifične počasne karitativne kompetencije.

4.7 Ukoliko je moguće, odgovorne osobe u zajednicama, u dekanatu i u dijecezi moraju djelovati i utjecati pri državnim i komunalnim poticajnim mjerama i integracijskim projektima za migrante, poglavito za djecu i mladež (npr. poticanje jezika).

5. Očekivanja od svih odgovornih u crkvenim zajednicama dušobrižničke jedinice

5.1 Katolici drugih materinjih jezika koji žive na području dijeceze, punopravni su članovi Božjega naroda i punopravni članovi crkvene zajednice u kojoj imaju prebivalište ili uobičajeno boravište (čl. 5. st. 4. KGO). Mjesni župnici su za njih također odgovorni kao i za ostale članove zajednice (PMC 30, 3; cc. 520. i 529. CIC) – neovisno o tome postoji li tamo zajednica materinjega jezika ili ne. Ova se odgovornost posebno traži, kada zajednice materinjega jezika nemaju svećenika koji govori njihovim materinjim jezikom..

5.2 Svi stalno zaposleni i počasnog odgovorne osobe u crkvenim zajednicama i u zajednicama za katolike drugoga materinjeg jezika odgovorni su za poticanje interkulturalnog pastoralna na licu mjesta.

5.3 Mjesni župnici moraju u svakom pogledu poticati djelovanje svećenika za katolike drugoga materinjeg jezika, paziti na njihova prava i pružati im sve informacije o katolicima drugoga materinjeg jezika koji žive u njihovoj crkvenoj zajednici. Oni trebaju svećenicima za katolike drugoga materinjeg jezika u bratskoj povezanosti pružati pomoć riječju i djelom.

5.4 U zajednicama dušobrižničkih jedinica često postoje odgojiteljice te i učitelji i učiteljice koji su u svom radu stekli visok stupanj kompetencije za integraciju i interkulturalni dijalog. Njih treba pojačano uključiti u rad na umrežavanju crkvenih zajednica i zajednica za katolike drugoga materinjeg jezika.

5.5 Zadaća je svih voditi računa o posebnim potrebama djece i mladeži koji svoj put moraju pronaći između kulture svoje domovine i kulture zemlje u koju su došli.